

fremtiden, bortset fra de tilfælde der er nævnt i stk. 4.

Ved skove, der tilhører staten, tænkes ikke blot på Statsskovbrugets skove (under Miljøministeriet), men også på skove, der ejes af andre ministerier.

Ved kommuner forstås både amts- og primærkommuner.

Ved skove, der tilhører folkekirken, er der tænkt på de skove, der hører til folkekirken institutioner, herunder skove som menighedsrådene bestyrer.

Ad nr. 2. Bestemmelsen omfatter for det første ejendomme, hvor et skøde i medfør af den gældende lovs § 10, stk. 3, har fået påtegning om fredskovspligt, der herefter er noteret i tingbogen.

Bestemmelsen omfatter også ejendommene, hvor fredskovspligt i forbindelse med en udstykning er blevet noteret i tingbogen på grundlag af en udtalelse fra skovmyndighederne.

Desuden er ejendomme, der tidligere var vurderet med såkaldt »skovskyldshartkorn«, noteret i tingbogen som fredskovspligtige, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 43 af 20. februar 1969 om bortfald af hartkorn og matrikelskyld.

Endelig dækker bestemmelsen skove, for hvilke fredskovspligten er konstateret efter de detaljerede regler i skovlovens afsnit C og derefter noteret som fredskov i tingbogen.

I alle tilfælde er ejendommene dog som hovedregel fredskovspligtige i medfør af en eller flere af de øvrige bestemmelser i den gældende lovs § 1 (eller lovforslagets § 3).

Ad nr. 3. Forslaget svarer til den gældende lovs § 1, III. Det omhandler både de deklarationer, der er tinglyst i medfør af den tidligere lovgivning og de deklarationer, der fremover oprettes i medfør af forslagets § 8.

Der er tre hovedtyper af fredskovsdeklarationer:

- I. Deklarationer, der ubetinget pålægger areal fredskovspligt.
- II. Deklarationer, der betinget af statstilskud til tilplantningen (og evt. også af bevoksnings egnethed som fredskov) pålægger areal fredskovspligt.
- III. Tjenestestedsdeklarationer.

Ad I. Disse deklarationer er i dag de mest almindelige. De anvendes især ved pålæggelse af fredskovspligt som vilkår for dispensation fra skovloven (vederlagsarealer) eller for ophævelse af

landbrugspligt. De omfatter normalt kun mindre arealer, der ofte ligger i tilknytning til anden fredskov.

Ad II. Disse deklarationer er de såkaldte »Hedeselskabs-deklarationer«, der omfatter næsten alle større private plantageområder i Jylland.

I 1885 blev der indført en ordning, hvorefter staten kunne yde tilskud til at oprette plantager ved Hedeselskabets medvirken på betingelse af, at ejeren ved en tinglyst deklaration erklærede sig villig til at pålægge plantagen fredskovspligt, også kaldet »A-plantager«.

I de ældste deklarationer blev fredskovspligten ikke alene betinget af, at der blev ydet statstilskud til tilplantningen af større samlede arealer men også af, at arealet af skovmyndighederne blev erklæret for egnet til at blive bevaret som fredskov. I nyere deklarationer af denne art (fra ca. 1940 og frem til begyndelsen af 1960'erne) har betingelsen alene været, at det tilplantningsareal, hvortil der blev ydet statstilskud, var sammenhængende og større end 2 1/2 ha.

I den sidste snes år er der ikke oprettet »Hedeselskabs-deklarationer«.

For en stor del af »Hedeselskabs-deklarationerne« er der i årenes løb tinglyst påtegning om endelig fredskovspligt, når betingelserne herfor har været opfyldt, enten for hele det oprindelige deklarationsareal eller for en (tilpas stor) del heraf. Men der resterer dog en del deklarationer, hvor der endnu ikke er taget stilling til omfanget af endelig fredskovspligt, jf. nr. 4. Med hensyn til deklarationsarealer, der er tilplantet uden statstilskud, henvises til stk. 2.

Ad III. Tjenestestedsdeklarationer er ikke benyttet til at pålægge et areal fredskovspligt efter den gældende lovs § 4, men ejerne har hermed anerkendt, at arealet på et andet grundlag allerede er undergivet fredskovspligt. Nemlig ved, at det er udlagt som tjenestejord til en person, der er ansat i skoven, og af den ansatte anvendes til landbrug.

Disse deklarationer blev udarbejdet som følge af vedtagelsen af lov nr. 240 af 7. juni 1952 om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje, hvorefter en række landbrugsejendomme under godserne blev undergivet særlige bestemmelser om brug, overgang til selveje m.m. Ifølge denne lov blev skovtjenestesteder undtaget fra bestemmelserne, hvis fredskovspligten blev anerkendt af ejeren. Samtidig blev landbrugspligten ophævet og i en række tilfælde blev der foretaget samnotering med skovejendommen.